

El Martí contra el bullying

Al Martí li feien bullying, perquè li faltava una orella.

Però això no era motiu perquè li fessin burla, molts companys eren amics d'ell, però hi havia un grup de nens que li feien la vida impossible. El Martí no es podia creure que hi hagués gent tan dolenta i cruel. Ell, quan anava al col·legi, anava insegur de trobar a aquell grup de nens, anava pels racons molt espantat. Mai podia esmorzar, perquè els bullys li treien l'entrepà de les mans abans que comences a menjar-ho, li tiraven els quaderns, la carmanyola, els llapis de colors, etc. I això ho feien per fer-lo sentir malament, deien:

— Oh! Mireu qui ve per aquí, el Martí tassa!— i altres responien:

— Ha, ha, el Martí tassa!

I això li feien quan no hi era cap professor. Ell, per dins seu, se sentia molt trist i pensava dins el seu cap: “perquè a mi?” (començant a plorar silenciosament), ell s'asseia a un racó de classe, tots es reien d'ell, però no li deia res a la professora i en aquest moment tots diríeu: perquè no li diu res a ningú perquè li ajudin a sortir d'aquest malson que mai surt?, però és que pensar-ho des de fora sembla molt fàcil, però, si estiguessis en aquesta situació tan difícil, que faríeu?, poseu-vos a pensar-ho. Al Martí ja li agradaria que fos així de fàcil, dir-ho als seus pares i ja està, però, per mala sort del Martí, no era així de fàcil. Perquè a ell li deien:

—Com li diguis a algú el que t'hem fet nosaltres, et donarem cops fins a la mort— i així normal que tingues por. Tothom en aquest cas tindria por.

Cada vegada que els veia, ja sabia el que li anaven a fer i ell deia:

—Una altra vegada no, si us plau! —mig plorant.

I ells reien.

—Sí una altra vegada ha, ha, ha.

A ell li pegaven, es burlaven d'ell i moltes coses més.

Fins que un dia va tenir la suficient valentia de dir-li als seus pares. Els seus pares li van dir al Martí:

—Per què no ens ho vas dir abans? Ara trucaré a la directora i el Martí va dir:

—D'acord, mare.

A l'instant van trucar a la directora i molts disgustats li van comunicar:

—Hola, soc la mare de Martí, i estem molt tristos perquè li fan bullying al meu fill un grup de nens.

—Ara parlaré a les mares d'aquells nois, perdoni, no sabia res d'això.

—A casa no havia notat res.

—No, tranquil·la no és la teva culpa i, com t'he dit, ara trucaré a les mares.

—D'acord, perdoni ara ja estarem més atents del Martí.

Va trucar a la primera mare i li va dir el seu fill no parava de fer-li bullying i la mare deia:

—Però si el meu fill és molt bo!

—No!, perquè ell et mentia.

I la mare, en saber-ho va començar a plorar i li va dir:

—Perdoneu no sabia res, ara parlaré amb ell.

La segona i la tercera van reaccionar igual i estaven molt decebudes.

La mare del Martí li va dir al seu fill:

Tranquil, ja han parlat les mares amb ells i no et faran res.

Al dia següent, anava a l'escola el Martí, ja més tranquil. Va veure al grup de nens i pensava que no el farien res, però no va ser així perquè, com les seves mares els havien fet bronca estaven més rabiats i li van voler donar a cops fins a la mort.

Però per sort d'ell, li va veure una noia dient:

—Auxili socors! I la noia li va dir ràpidament a la professora que li estaven pegant al Martí. La professora va anar corrent a parar la situació. Gràcies a la noia va salvar al Martí es van fer millors amics.

Van passar la primària i la secundària junts i van tenir una gran amistat.

Van passar quinze anys i ja no eren millors amics perquè ara eren marit i muller i durant aquests anys van tenir un bebè i eren molt feliços i van tenir una vida molt feliç.